

Arrest

nr. 188 911 van 26 juni 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 maart 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 7 november 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 21 november 2012 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Op 23 december 2015 wordt deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest met nummer 159 252 vernietigd.

1.2 Op 23 oktober 2015 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 5 november 2015 wordt de voormelde aanvraag

onontvankelijk verklaard. Het tegen deze beslissing ingestelde beroep is gekend onder het rolnummer 182 642.

1.3 Op 23 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 7 november 2012, vermeld onder punt 1.1, onontvankelijk verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing, die op 26 april 2016 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.11.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

K(...), F(...) (RR: (...)), geboren te (...) op (...)

K(...), F(...) (RR: (...)), geboren te (...) op (...)

+ kinderen

K(...), E(...) (RR: (...)), geboren te (...) op (...)

K(...), F(...) (RR: (...)), geboren te (...) op (...)

K(...), B(...) (RR: (...)), geboren op (...)

K(...), S(...), geboren op (...)

Adres: (...)

Nationaliteit: Kosovo

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 09.03.2016 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

“1.

De bestreden beslissing van de DVZ maakt een bestuurshandeling uit zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering dient te worden gemotiveerd. De DVZ dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen, hetgeen niet gebeurd is in casu.

Het Hof van Cassatie heeft geoordeeld naar aanleiding van de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en als bewijs geldt van het feit dat opgeworpen middelen werden onderzocht (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932,1,166).

Dit principe werd eveneens in de grondwet opgenomen onder artikel 149 G.W.,

De betwiste beslissing voldoet zelf niet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, RW, 1995-96,49).

Dat dit niet gebeurd is, of minstens zeer gebrekkig, zal blijken uit de hierna opgesomde vergissingen in de bestreden beslissing van de DVZ.

2.

In casu is de motivering zoals vereist door de wet van 29 juli 1991 gebrekkig en zelfs ronduit foutief.

De bestreden beslissing verwijst integraal naar het medisch verslag dd. 09.03.2016, waarin gesteld wordt: (eigen onderlijning)

"Uit het standaard medisch getuigschrift dd. 16.10.2012 + bijlagen dd. 05.10.2012 en 10.10.2012 blijkt dat betrokkene klaagt over chronische rugpijn ten gevolge van de sequelen van een oude indeukingsfractuur lumbaal, alsook een verhoogd cholesterol heeft in het bloed. Uit het verslag van 10/10/2012 vernemen we dat betrokkene een zeer zware obesitas vertoont en bijgevolg in de eerste plaats doen vermageren. Hierdoor zal zijn cholesterol verminderen en zal zijn rugpijn afnemen, waarschijnlijk zelfs verdwijnen. Overigens werden bij betrokkene verder geen acute verwikkelingen meer vermeld en is zijn gezondheidstoestand sinds verschillende jaren gestabiliseerd. Er waren in elk geval geen hospitalisaties noch opstoten. Het betreft hier chronische aandoeningen, maar geen pathologie die in overweging komt om daarop een regularisatie te baseren. Zijn toestand vereist een dringende medische behandeling. "

3.

Dit medisch verslag is ronduit foutief: in tegenstelling tot wat de geneesheer-adviseur voorhoudt is de medische situatie van verzoeker allerminst gestabiliseerd de laatste paarjaren, wel integendeel.

Sinds het indienen van de betreffende aanvraag tot medische regularisatie in 2012 is het verhoogd cholesterolgehalte in het bloed van verzoeker geëscaleerd, en is diabetes type II vastgesteld bij verzoeker.

Verzoeker heeft hieromtrent overigens een bijkomende medische regularisatie ingediend op 23 oktober 2015 (stuk 5), Bij deze medische regularisatie werd een medisch attest dd. 21.10.2015 van dr. B(...) gevoegd (stuk 6), waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker thans lijdt aan diabetes.

Deze medische regularisatie werd bij beslissing dd. 05.11.2015 afgewezen omdat het bijgevoegd medisch attest geen uitspraak zou doen over de ernst van de ziekte. Hieromtrent is thans een beroepsprocedure hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bijgevolg kan verwerende partij dan ook onder geen geval voorhouden dat zij van deze verdere ontwikkelingen in de gezondheidssituatie van verzoeker niet op de hoogte was.

4.

Hieruit blijkt duidelijk dat DVZ vervalt in een stereotype argumentatie zonder effectief de volledige medische toestand van verzoeker onder de loep te hebben genomen.

Overigens is het allesbehalve duidelijk waaruit de geneesheer-adviseur lijkt af te leiden dat de gezondheidstoestand van verzoeker gestabiliseerd zou zijn.

Vooreerst beroept de geneesheer-adviseur zich op medische getuigschriften van 2012, zijnde bijna vier Saar geleden. Het behoeft weinig betoog dat een zorgvuldig geneesheer bijzonder omzichtig moet omspringen met dermate gedateerde medische verslagen.

Bovendien was verwerende partij wel degelijk op de hoogte (of minstens had zij dit moeten zijn) dat de gezondheidssituatie van verzoeker sinds 2012 aanzienlijk was verergerd: waar verzoeker in de medische verslagen dd. 16.12.2012 enkel melding maakte van verhoogde cholesterol heeft hij sindsdien een nieuwe medische regularisatie ingediend betreffende diabetes type II, zijnde een escalatie van in essentie hetzelfde gezondheidsprobleem.

Waar de geneesheer-adviseur zich dus beperkt tot te stellen dat verzoeker enkel wat gewicht moet verliezen miskent hij medische gegevens waarvan hij onmogelijk kan stellen niet op de hoogte te zijn.

Tenslotte merkt verzoeker op dat, indien er onzekerheid was in hoofde van de Staatssecretaris m.b.t. de medische situatie van verzoeker, hij als administratieve overheid bovendien over een zekere beleidsruimte beschikte welke hem in casu bijvoorbeeld toeliet om verzoeker - voorzover noodzakelijk - alsnog de mogelijkheid te bieden bijkomende informatie te verstrekken m.b.t. de ernst van zijn aandoening.

5.

De motivatie van de bestreden beslissing is dan ook niet daadkrachtig in zoverre zij steunt op dit foutief en onzorgvuldig opgesteld medisch verslag.

Noch uit de bestreden beslissing noch uit het medisch rapport van de arts-adviseur blijkt of er een afdoend en effectief onderzoek gevoerd is of de aandoening van verzoeker een reëel risico inhoudt voor zijn fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

In casu is duidelijk bewezen dat er in hoofde van verzoeker een medische problematiek bestaat, ni. een diabetes type II, waarmee de bestreden beslissing geen enkele rekening heeft gehouden.

Dat de bestreden beslissing dan ook manifest foutief en onvoldoende gemotiveerd is en het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt."

3.1.2 De Raad wijst erop dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140).

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing en in het medisch advies van 9 maart 2016 kunnen worden gelezen, zodat de verzoekende partij niet kan voorhouden dat de juridische en feitelijke overwegingen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, niet in deze beslissing zouden opgenomen zijn.

Hierna zal worden onderzocht of de motieven van de bestreden beslissing afdoende zijn. Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 9ter, § 3, 4° van de vreemdelingenwet voorziet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf niet ontvankelijk wordt verklaard "indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk".

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door “(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”.

In casu oordeelt de gemachtigde dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van de verzoekende partij onontvankelijk is in toepassing van artikel 9ter, § 3, 4° van de vreemdelingenwet, daar de ziekte van de verzoekende partij kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van voormeld artikel 9ter, die aanleiding kan geven tot een machtiging tot verblijf in het Rijk. Hierbij wordt verwezen naar een medisch advies dat de ambtenaar-geneesheer op 9 maart 2016 opstelde met betrekking tot de medische problematiek van de verzoekende partij. De ambtenaar-geneesheer bracht volgend advies uit:

“Artikel 9ter §3 – 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 07.11.2012.

Uit het standaard medisch getuigschrift d.d. 16.10.2012 + bijlagen d.d. 05.10.2012 en 10.10.2012 blijkt dat betrokkene klaagt over chronische rugpijn ten gevolge van de sequelen van een oude indeukingsfractuur lumbaal, alsook een verhoogd cholesterol heeft in het bloed.

Uit het verslag van 10/10/2012 vernemen we dat betrokkene een zeer zware obesitas vertoont en bijgevolg in de eerste plaats moet vermageren. Hierdoor zal zijn cholesterol verminderen en zal zijn rugpijn afnemen, waarschijnlijk zelfs verdwijnen.

Overigens werden bij betrokkene verder geen acute verwikkelingen meer vermeld en is zijn gezondheidstoestand sinds verschillende jaren gestabiliseerd. Er waren in elk geval geen hospitalisaties noch opstoten.

Het betreft hier chronische aandoeningen, maar geen pathologie die in overweging komt om daarop een regularisatie te baseren. Zijn toestand vereist geen dringende medische behandeling.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen Adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Dit advies werd onder gesloten omslag aan de verzoekende partij overhandigd en naar dit advies wordt expliciet verwezen in de motivering van de bestreden beslissing, waar het een integraal deel van uitmaakt.

De verzoekende partij voert aan dat het medisch advies ronduit foutief is en dat in tegenstelling tot wat de ambtenaar-geneesheer voorhoudt haar medische situatie de laatste jaren allerminst gestabiliseerd is. De verzoekende partij wijst er in dit verband op dat sinds het indienen van haar aanvraag in 2012 het verhoogd cholesterolgehalte in haar bloed is geëscaleerd en dat diabetes type II is vastgesteld en dat zij hieromtrent een bijkomende medische regularisatieaanvraag heeft ingediend op 23 oktober 2015. Ze stelt dat de verwerende partij dan ook onder geen geval kan voorhouden dat zij van deze verdere ontwikkelingen in haar gezondheidssituatie niet op de hoogte was en dat hieruit blijkt dat de verwerende partij vervalt in een stereotiepe argumentatie zonder effectief haar volledige medische toestand te onderzoeken. De verzoekende partij betoogt dat het allesbehalve duidelijk is waaruit de ambtenaar-geneesheer lijkt af te leiden dat de gezondheidstoestand gestabiliseerd zou zijn. Ze wijst er tevens op dat de ambtenaar-geneesheer zich baseert op de medische getuigschriften van 2012, zijnde bijna vier jaar geleden en stelt dat een zorgvuldig geneesheer bijzonder omzichtig moet omspringen met dermate gedateerde medische verslagen. Ze benadrukt dat haar gezondheidssituatie sinds 2012 aanzienlijk is verergerd: waar zij n de medische verslagen van 2012 enkel melding maakte van een verhoogde cholesterol heeft zij sindsdien een nieuwe medische regularisatie ingediend betreffende diabetes type II zijnde een escalatie van in essentie hetzelfde gezondheidsprobleem volgens de verzoekende partij. De

verzoekende partij meent overigens dat indien er onzekerheid was met betrekking tot haar medische situatie de verwerende partij over een zekere beleidsmarge beschikte welke haar *in casu* toeliet om de verzoekende partij - voorzover noodzakelijk – alsnog de mogelijkheid te bieden bijkomende informatie te verstrekken met betrekking tot de ernst van de aandoening.

Er dient in de eerste plaats op gewezen te worden dat de verzoekende partij niet gevolgd kan worden waar zij meent dat het bestuur rekening had moeten houden met de latere aanvraag die dateert van 2015 en met de hierin vervatte medische attesten met geactualiseerde informatie.

De bestreden beslissing doet immers uitspraak over de aanvraag van 7 november 2012, waarbij in het standaard medisch getuigschrift van 16 oktober 2012 bij diagnose "*chronische hevige rugklachten*" ten gevolge van een zware indeukingsfractuur alsook een degeneratief discuslijden wordt vermeld en waarbij wordt aangegeven dat de verzoekende partij lijdt aan een "*ernstig hoog cardiovasculair risico: hypercholesterolemie*". In de medische stukken bijgevoegd aan de aanvraag van 7 november 2012 is aldus geenszins sprake van diabetes type II, noch blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoekende partij deze aanvraag heeft geactualiseerd. Op 23 oktober 2015 koos de verzoekende partij er immers voor om een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen, zoals zij ook bevestigt in haar verzoekschrift. Door zelf een nieuwe aanvraag in te dienen gaf de verzoekende partij aan de verwerende partij te kennen dat zij lijdt aan een nieuwe ziekte, aangezien de elementen die ter ondersteuning van een aanvraag om machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag aanleiding geven tot het onontvankelijk verklaren van de nieuwe aanvraag. De verwerende partij diende er aldus niet van uit te gaan dat de nieuwe aanvraag een actualisatie inhield van de eerdere aanvraag. Bovendien wordt in het standaard medisch getuigschrift van 21 oktober 2015 onder diagnose enkel "*Diabetes type II*" vermeld zonder enige verwijzing naar de hypercholesterolemie of naar de hevige rugklachten. Alles wijst dus op een nieuwe aandoening.

Aangezien de verzoekende partij nooit gepreciseerd heeft dat de latere aanvraag van 23 oktober 2015 om machtiging tot verblijf diende beschouwd te worden als een actualisatie van haar aanvraag van 7 november 2012, kan de verzoekende partij thans niet dienstig voorhouden dat de diabetes type II zoals aangehaald in de aanvraag van 21 oktober 2015 een escalatie zou zijn van in essentie hetzelfde gezondheidsprobleem zoals aangehaald in de aanvraag van 7 november 2012.

Aldus kon de verwerende partij zich er in alle redelijkheid toe beperken om enkel de gegevens ingediend in het kader van de aanvraag van 7 november 2012 te onderzoeken. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk dat de ambtenaar-geneesheer zich dan ook voor zijn evaluatie baseert op de door de verzoekende partij in haar aanvraag van 7 november 2012 bijgebrachte medische attesten, met name: het standaard medisch getuigschrift van 16 oktober 2012 en de "*bijlagen*" van 5 oktober 2012 en 10 oktober 2012. In het standaard medisch getuigschrift van 16 oktober 2012 wordt, zoals reeds hoger weergegeven, bij diagnose vermeld dat er sprake is van "*chronische hevige rugklachten*" ten gevolge van een zware indeukingsfractuur alsook van een degeneratief discuslijden en wordt aangegeven dat de verzoekende partij lijdt aan een "*ernstig hoog cardiovasculair risico: hypercholesterolemie*".

Gelet op de vaststelling dat er ten tijde van het medisch advies, noch ten tijde van de bestreden beslissing, enige actualisatie voorlag, en de verwerende partij er niet toe was gehouden rekening te houden met de nieuwe aanvraag van 23 oktober 2015, komt het de Raad dan ook niet onredelijk voor dat er in het medisch advies wordt aangegeven dat bij betrokkene verder geen acute verwickelingen meer vermeld werden, haar gezondheidstoestand sinds verschillende jaren is gestabiliseerd en in elk geval geen hospitalisaties noch opstoten waren. Er dient in dit verband te worden benadrukt dat het niet aan de Raad toekomt om zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer bij de beoordeling van de medische gegevens. Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Waar de verzoekende partij erop wijst dat de ambtenaar-geneesheer zich baseert op de medische getuigschriften van 2012, zijnde bijna vier jaar geleden en stelt dat een zorgvuldig geneesheer bijzonder omzichtig moet omspringen met dermate gedateerde medische verslagen en dat de verwerende partij haar de mogelijkheid had kunnen bieden bijkomende informatie te verstrekken, wijst de Raad er vooreerst op dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Het komt immers aan de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen toe om alle inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De bewijslast ligt dus vooreerst bij de aanvrager – het

is aan de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen om de nodige documenten aan te brengen opdat de verwerende partij kan beoordelen of de aanvrager aan de wettelijke voorwaarden voldoet. De verplichting die *in casu* rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het kwam de verzoekende partij aldus evenzeer toe de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen. Aldus draagt de verzoekende partij de verantwoordelijkheid voor het niet actualiseren van haar eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf. Zij kan haar eigen onzorgvuldigheid niet afwentelen op het bestuur. Zo de verzoekende partij meent dat er ondertussen nieuwe medische gegevens voorhanden zijn waarover het bestuur nog geen uitspraak heeft gedaan, met name het gegeven dat zij thans lijdt aan diabetes, staat het haar vrij om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Hoewel artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet erin voorziet dat de ambtenaar-geneesheer indien hij dit nodig acht "*de vreemdeling (kan) onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen*" dient te worden opgemerkt dat hij hiertoe niet verplicht is (cf. RvS, 29 oktober 2010, nr. 208.585; RvS 16 april 2012, nr. 8348 (c)). Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet voorziet weliswaar dat het bestuur bijkomende inlichtingen kan vragen maar in de bewoordingen van dit artikel kan geen plicht tot het vragen van bijkomende inlichtingen worden gelezen. Het komt aan de ambtenaar-geneesheer toe om te oordelen of hij over voldoende informatie beschikt om zich over de medische situatie uit te spreken. De keuze om beroep te doen op een deskundige of om bijkomend medisch advies in te winnen, behoort derhalve tot de autonome appreciatie van de ambtenaar-geneesheer en de bewijslast inzake de medische verblijfsaanvraag blijft in de eerste plaats op de aanvrager zelf rusten. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet legt de gemachtigde geenszins op om de verzoekster daadwerkelijk aan te sporen om haar aanvraag verder te onderbouwen en te actualiseren.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

3.2 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU